

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET LAPJA

ALAPÍTVÁ:
1862-ben

Főszerkesztő:
PÁPAI GÁBOR

1991. szeptember
CXXVI. évfolyam

*Helyre kell állítani a műszaki,
szakmai értelmiség, szakközönség
elmúlt 40 év alatt tudatosan lerombolt
erkölcsi-anyagi megbecsülését.*

*A meg nem értést ma nem lehet
egyszerűen egyéni kérdésnek
minősíteni.*

*Visszatekintve nagyon hosszú időre,
az erdészeket soha nem lehetett
kizárni az erdőt érintő kérdésekből.*

*Úgy érzem, hogy most egy olyan
történelmi pillanat van, amikor a
szakmánknak nagyon
meg kell gondolni, hogy mit csinál.*

Erdészeti Lapok
Az Országos Erdészeti Egyesület
folyóirata.
CXXVI. évfolyam 9. szám
(1991. szeptember)
HU ISSN 1215-0398

Szerkeszti: a szerkesztőbizottság. **Tagjai:** Agócs József, Apatóczy István, dr. Balázs István, Barátossy Gábor, Bartha Dénes, Bolla Sándor, dr. Bondor Antal, Bús Mária, Dala László, Gencsi Zoltán, dr. Göbölös Antal, Gyöngyössi Péter, dr. Járasi Lőrinc, dr. Kárpáti László, Kertész József, Korbonszky Kazimírné, dr. Kovács Mátyás, dr. Oroszi Sándor (a bizottság helyettes elnöke), ifj. Páll Miklós, Pápai Gábor (a bizottság elnöke), Rakk Tamás, dr. Sonnevend Imre, dr. Szikra Dezső, dr. Szodfridt István, Varga Béla.

FŐSZERKESZTŐ: PÁPAI GÁBOR

TERVEZŐSZERKESZTŐ: SÁGI MARGIT

Szerkesztőség: 1027 Budapest, Fő u. 68.
Telefon: 2016-293

Felelős kiadó: DR. SÉBOR JÓZSEF, a Monteditio KFT ügyvezető igazgatója. Kiadóhivatal: 1075 Budapest, Tanács krt. 5/a.
Telefon: 1412-890, 1325-186.

Nyomdai munkák: Monteditio KFT nyomdaüzeme, Budakeszi. Felelős vezető: Hegyi Ferenc.
Munkaszám: 1991-0160
A kézirat lezárva: 1991. szeptember 6.

Terjeszti: a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a hírlapkézbesítőknél, a posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR), Budapest, XIII., Lehel u. 10/a. — 1900 — közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással, a HELIR 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Egyes szám ára: 30,- Ft. Előfizetés fél évre: 180,- Ft, egész évre: 360,- Ft. Megjelenik havonta. Külföldön terjeszti a Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat, 1389 Budapest, Pf.: 149.

Az évi előfizetés ára: 10 USD.

СОДЕРЖАНИЕ

125 Юбилейное Собрание Венгерского Лесного Общества

TARTALOM

VÁNDORGYŰLÉS '91

Főtitkári beszámoló	244
Az ellenőrző bizottság jelentése	248
A 125 éves Egyesület méltatása	250
Friedrich Prandl az OEE tiszteletbeli tagja	253
50 éve OEE tagok	253
Interjú Göncz Árpáddal	254
Zászlószentelés	256
Bedő Albert, Kaán Károly, Carolus Clusius emlékérmesek	260

SZAKMAI BEMUTATÓK

Ünnepi megemlékezés Roth Gyula emlékművénél	264
Fertő-tavi Nemzeti Park	266
Zászlószentelési meditáció	268
Résztevők névsora	269

TAROKK-SAROK	272
KÖNYVESPOLC	273
ERDŐKERÜLŐBEN	275

INHALT

The 125th Jubilee Meeting of the
Hungarian Forestry Association

CONTENTS

125 Jahres Jubileum des
Ungarischen Forstvereines

125. ÉVI JUBILEUMI VÁNDORGYŰLÉS

Sopron, 1991. augusztus 9–10.

Az Egyesület 125 évvel ezelőtti alapításának ünnepelésére küldöttközgyűlést hívott egybe az elnökség Sopronba. Az általunk annyira szeretett és megszokott helyett ezúttal más, merőben új városkép fogadta az érkezőket – a kozmopóita Jereván lakótelep és az ide illő sportcsarnok. Sokunkat meglepett és elmélkedésre készítetett a közgyűlési csarnokban kifüggesztett jelmondat alatt:

„ERDŐ, TE NÁLAM NAGYOBB HATALOM”

Halad a világ és változik, benne nekünk is változnunk kell. Felismerni és elhagyni a visszatartót, hirdetni és követni az előrevivőt. Nem mond ennek ellent az a rövid séta, ami sokunkat, azokat akiket a közgyűlés esti, kétórás szünetében régi élményeinknek szívünkhöz nőtt emlékhelyeire – az akkori Sopron városrészeibe – vitt, hogy áldozzunk a benyomásoknak, amelyek egész későbbi életünkben oly meghatározóak voltak. A helyet mindenki maga választhatta meg aszerint, hogy hol szedte magába a tudományt, udvarolt vagy szerzett barátokat, lelt sikert, szenvedett el tanulságot szolgáló kudarcot.

Vonatkozik ez elsősorban azokra az idősebbekre, akiket 50 éves egyesületi tagságuk tisztelő elismeréseként hívott meg és lepelt meg díszoklevéllel az elnökség, és a közgyűlés előtt külön is fogadott. Lehet, hogy sokunknak jobban tetszenek a selmeci dalok, ha német nyelven szólnak, hogy szorosabban kötődünk egyik vagy másik tanintézethez, városrészhez, de figyelmeztet a jelmondat: az erdő egy-egy fája mulandó és gyenge, feladatát csak erdőként láthatja el igazán.

Az a más kép, ami bennünket fogadott, tudomásunkra hozta, hogy a haladás mássággal jár. A múlhatatlanul bekövetkező változások, a fejlettebb körülmények más eszméket is követelnek ahhoz, hogy a szakma örök feladatát – az emberiség tartós jólétét – kellően szolgálhassa.

Hogy melyek ezek az eszmék, azt az egyesület új zászlaját a különböző vallásfelekezetek részéről megáldó emelkedett szavak részletesen fejezik ki. Ha ezeket megvalljuk, munkánkban érvényesítjük, akkorjoggal ünnepelhetjük az átalakulást, nézhetünk bizalommal új, kerekébb évfordulók elé.

Pontosan 13 óra 30 perckor *Schmotzer András* elnök megnyitotta a jubileumi közgyűlést. A Himnusz elhangzása után a következőket mondotta:

Tisztelt Közgyűlés! Hölgyeim és Uraim!
Egyesületünk megalakulásának 125. évét ünnepelve köszöntöm:

- kollegiális szeretettel tagságunk küldötteit, a választmány és az elnökség jelenlevő tagjait;
- nagy tisztelettel a körünkben megjelent *Joachim Buff* urat, egyesületünk tiszteletbeli tagját,
- megkülönböztetett tisztelettel és melegséggel *Göncz Árpád* urat, köztársaságunk elnökét, *Göncz Árpádné* úrasszonyt, Magyarország első asszonyát, köztársasági elnökünk kedves feleségét, aki a jubileumunk emlékére készített egyesületi zászlónk zászlóanyaságát oly készségesen volt szíves elvállani;
- különös nagyrabecsüléssel *dr. Gergátz Elemér* földművelésügyi miniszter urat, nemzeti kincsünknek, az erdőnek legfőbb kormányzati őrét, személyében azt az államférfit, aki az erdészeti és az erdőgazdálkodás, illetve a vadászat és vadgazdálkodás fogalmait átérzéssel, helyes és igazságos keretek közé ötvözi;

— meleg szeretettel *dr. Tarján Lászlóné* kedves kollégánkat, egyesületünk megbecsült tagját, a Környezet- és Területfejlesztési Minisztérium államtitkár asszonyát, aki szakmaszeretettel, elhivatottsággal áll mellettünk a természet, az erdészeti kormányzati védelmében;

— *Dauner Márton* kollégánkat, az FM Erdészeti és Faipari Főosztálya vezetőjét, az ágazatot érintő kormányzati előírások végrehajtóját;

— nagy tisztelettel *Hirschler Rezső* urat, szeretett városunknak, Sopronnak, a „Civitas Fidelissima”-nak polgármesterét azzal a hálával, amely szerint egyesületünk egy és egynegyedszázados történelme folyamán Sopron városa immár negyedszer ad hajlékot jelentőségében mindig kiemelt közgyűléseinknek;

— tisztelő szeretettel *dr. Winkler András* urat, az ősi alma mater szellemi fellegvárának, az Erdészeti és Faipari Egyetemnek rektorát.

Kedves kötelességemnek teszek eleget, amikor szívből üdvözlöm az erdészasszonyokat, azokat, akik az otthon melegének kisugárzásával bátorítják munkánkat.

Végül, de nem utolsósorban tisztelettel és kollegiális szeretettel köszöntöm a közgyűlésünket jelenlétükkel megtisztelő külföldi vendégeinket, barátainkat, *Spahl* urat, az Európai Erdészek Szövetségének képviselőjében, *Turckheim* urat, a PRO SILVA európai szervezet elnökét, *Bertram Blin* urat, az Osztrák Szövetségi Erdészeti Egyesület elnökét, *Princz Rasso von Bayern* urat, a burgenlandi Erdészeti Egyesület elnökét, *Michael Hasch* urat, a Bajor Erdészeti Egyesület alelnökét, köszöntöm az Ausztria, Dánia, Franciaország, Németország, Finnország képviselőiben megjelent urakat, *dr. Tóth János* urat, a MTESZ főtitkárát, *dr. Tóth István* urat, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület elnökét, *dr. Molnár Sándor* urat, a Faipari Tudományos Egyesület elnökét.

Engedjék meg köszönetem nyilvánítását házigazdánk, a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság igazgatójának, *Ormos Balázs* úrnak, egyben mint helyi csoportunk titkárának és munkatársainak, valamint ünnepi közgyűlésünk rendező bizottságának önzetlen fáradozásukért és készségükért. Kiváló szervező munkájukkal szívesek voltak rendezvényünk fényét emelni, szakmai történelmünk kiemelkedő eseményévé tenni.

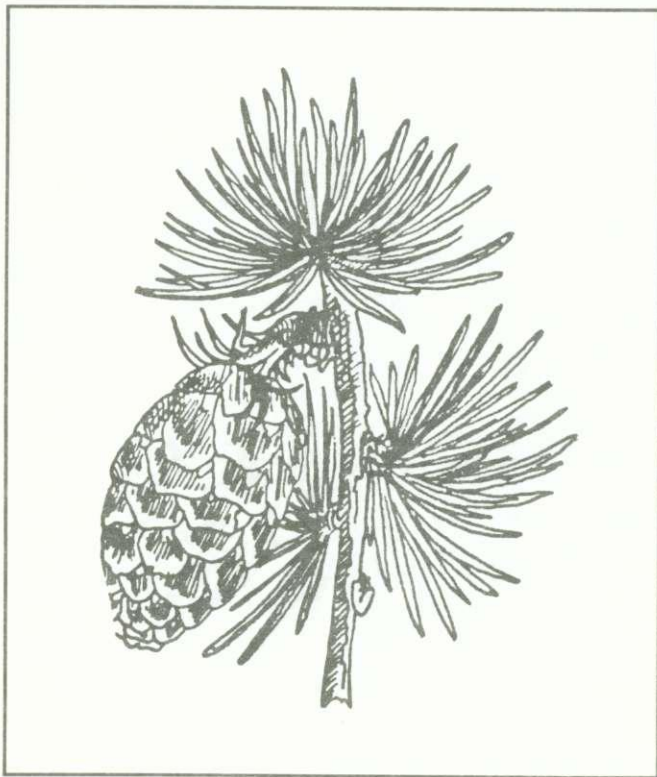
Ünnepi küldöttközgyűlésünket ezennel megnyitom.

Bejelentem, hogy a megválasztott küldöttek közül megjelent 194 fő, így a közgyűlés határozatképes.

Felkérem *Barátossy Gábor* urat, egyesületünk főtitkárát, hogy napirendünknek megfelelően főtitkári jelentését terjessze elő.

Főtitkári beszámoló egyesületünk helyzetéről és elmúlt évi munkájáról

Az 1990. április 28-i vezetőségválasztó közgyűléstől az 1991. augusztus 9-10-i jubileumi közgyűlésig eltelt időszakban egyesületünk és vezetésének munkáját röviden a következőkben lehet összefoglalni:

A hazánkban lezajló politikai, társadalmi változásokkal, a rendszerváltozással összefüggő szabad választá-

sokkal szinte egy időben került sor az elmúlt év elején egyesületünk alapszabályának átdolgozására és a szokásos vezetőségválasztó közgyűlésre.

Az új vezetőség megválasztása pillanatában tisztában volt azzal, hogy a rendkívüli társadalmi, politikai, gazdasági változások kihatása – a többi nemzetgazdasági ágazatokhoz hasonlóan – a magyar erdőgazdálkodást sem fogja megkímélni és elkerülni.

Ennek megfelelően nehéz átmeneti, átalakulási korszakban kell helytállnia egyesületünknek és minden erdész szakembernek, hogy Alapszabályunk célkitűzése szerint tehessünk eleget a magyar erdőgazdálkodás – hosszú távú közérdeket szolgáló – szakmai érdekképviseletének, munkánkkal is elősegítve hazánk erdeinek és természeti értékeinek megóvását, fejlesztését.

Az elmúlt év hazánk, az erdészszakma, de az egyesület évszázados történetében is újabb sorsfordító idő kezdetét jelentette. Ebben a lassú átalakulási folyamatban igen nehéz és felelősségteljes feladat hárult az egyesület vezetőségére és tagságára. Munkánk talán a nehézségek miatt nem volt mindig hibátlan és eredményes, de azért sok sikert is értünk el.

Az egyesületi munka és az elnökség tevékenysége részletesen

1. Az elnökség, megválasztása után, elsőként az egyesület anyagi helyzetét és a működéséhez szükséges alapokat tekintette át.

Jogi tagvállalataink és a minisztériumi szakmai vezetés hathatós támogatása mellett egyesületünk anyagi helyzete rendezettnek és kiegyensúlyozottnak mondha-

tó. Ez tette lehetővé, hogy 1991. januárjától ismét havonta jelenhessen meg szaklapunk, immár régi nevén: „Erdészeti Lapok” címen.

Átalakuló világunk felgyorsult eseményei gyakran tették szükségessé, hogy az egyesület, a közösségi szakmai érdekképviselő sokszor hallassa hangját. Ennek egyik kiemelkedő eseménye volt az 1990. június 29-i, titkárokkal és szakosztályvezetőkkel kibővített választmányi ülésünk, amikor az elnökségi állásfoglalás-tervezetet, az úgynevezett „sárga lapot” vitattuk meg. A választmány elfogadta, észrevételével kiegészítette és véglegesítette a kilencpontos állásfoglalást. Ebben teljes körű demokratizmussal – legjobb, régi hagyományainkhoz híven – 110 tagtársunk véleménye fogalmazódott meg, ami ma is helytálló. Az állásfoglalást alapvető fontosságára való tekintettel külön levélben minden egyesületi tagunknak megküldtük, de az „Erdészeti Lapok” ez évi első számában is megjelentettük.

Ezt követően július 11-én és szeptember 13-án tartott ülést az elnökség. Ezekon, a napi kérdések között, foglalkozott a Wágner Károlyról elnevezett könyvtári alapítvány helyzetével, határozott az egykori egyesületi székház visszaigénylését illetően, és erre ügyvédi megbízást is adott ki.

Szabályozta az egyesületi tagok külföldi utazásának feltételeit is. A külföldi kapcsolatok és utazások ügyeinek felelős intézésével az elnökségen belül Varga Béla alelnököt bízta meg. Október 3-án az elnökség újabb ülésén levelet írtunk Antall József miniszterelnöknek, melyben részletesen tájékoztattuk az erdészet gondjairól, az erdő- és vadgazdálkodás szabályozására irányuló egyesületi álláspontokról.

Határozat született arról is, hogy országgyűlési képviselők részére helyszíni tapasztalatcserét kell szervezni az erdészet gondjaival kapcsolatban. Kezdeményezés történt aziránt is, hogy karácsony előtt a nyugdíjasok ingyenes fenyőgallyhoz juthassanak, ez az akció a későbbiekben sikerrel valósult meg.

A november 8-án kibővített titkári értekezleten a parlamenthez benyújtott (Bánffy-Schamschula-féle) vadászati törvénytervezet ügyében kellett állást foglalnia az egyesületnek. Az ekkor készült állásfoglalást az úgynevezett „zöld lapot” a Fagazdasági Országos Szövetség, a Mérnöki Kamara Erdészeti és Faipari tagozata, az Erdészeti Dolgozók Szakszervezete és a MOSZ Erdészeti, Faipari és Vadgazdálkodási Országos Választmánya is aláírta. A közel 400 példányban készült levelet röplapként minden országgyűlési képviselőhöz eljuttattuk. Valószínű, többek között ennek is volt köszönhető, hogy a parlament elvetette a törvénytervezet tárgyalását.

Az elmúlt év *jelentős eseménye volt az is*, hogy 1990. december 11-én az októberi beadványunk kapcsán Antall József miniszterelnök úr fogadta egyesületünk elnökét és főtítkárát. A megbeszélésen érintett főbb témák az erdő jelentősége, az erdő tulajdonviszonyai, az erdészeti szervezet, az erdőtelepítések növelése voltak.

Az ugyanezen a napon délután tartott ülésén az elnökség áttekintette 1990. évi tevékenységét és döntött a Wágner Károly könyvtári alapítvány lehetőség szerinti anyagi támogatásáról.

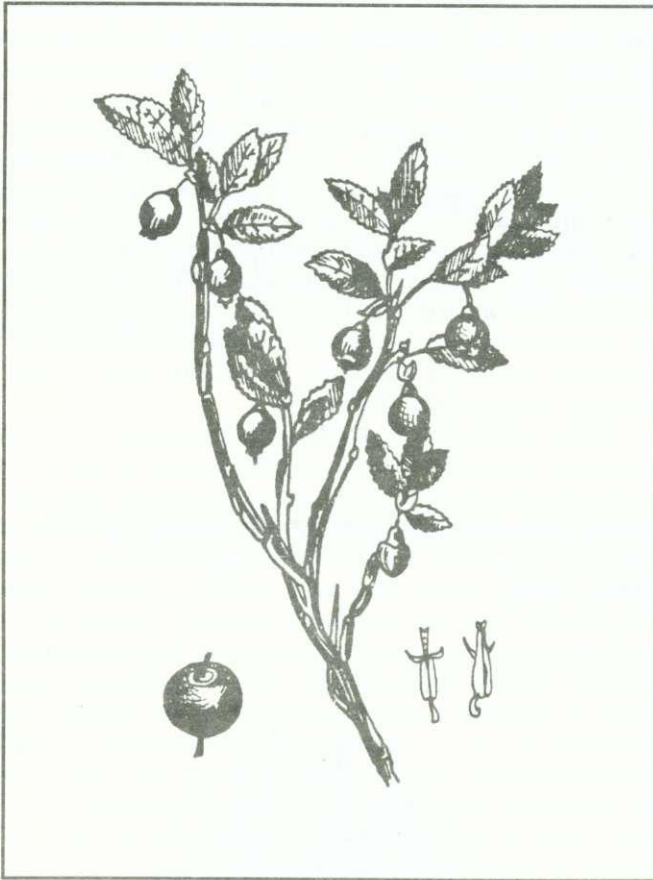
Az 1991-es év minden hónapjában megtartott rendszeres és rendkívüli elnökségi üléseinek fő témája a napi gondokon és feladatokon kívül *az 1991. évi, 125 éves jubileumi közgyűlésünk előkészítése volt.* Ennek a feladatnak a megoldása igen jelentős és önzetlen munkát kívánt elsősorban a februárban megalakult vándorgyűlési szervezőbizottsági tagoktól, de sok „szürke eminenciás” egyesületi tagtársunktól is. Illesse őket ezúton is tevékenységükért hálás köszönet.

Kiemelkedő eseménye volt egyesületi életünknek, hogy április hónapban a Kiskunsági EFAG kezdeményező közreműködésével megtarthattuk – reméljük hagyományteremtő módon – az ágazati vezetőikkel a megbeszélést Bugacon. Ezen a kétnapos rendezvényen a szakma legfontosabb kérdései: a tulajdonviszonyok alakulása, az állami kezelés és szervezet, a privatizáció és a vadgazdálkodás kérdései kerültek megbeszélésre, melynek során 40 felszólaló kérdéseire adott választ Dauner Márton főosztályvezető.

Május 8-9-én Esztergomban és a visegrádi erdészet területén tartottuk a terepi tapasztalatcserével egybekötött titkári értekezletet. Az egyesület pénzügyi helyzetének ismertetése, a tagnyilvántartási hiányosságok és az ágazati átalakulás kérdéseinek megbeszélése mellett talán részben jogos volt az a kritika is, amivel egyik tagtársunk illetve az elnökség munkáját. Sajnos az elnökség nem fordított elég gondot arra, hogy tevékenységéről kellően tájékoztassa a tagság szélesebb rétegeit. A mostani, a szokásosnál kicsit részletesebb beszámoló is ezt a tájékoztatási hiányosságot hivatott részben pótolni. Nem lehet azonban egy ilyen beszámoló keretében sem mindent teljes részletességgel felsorolni, csak a fontosabb eseményeket lehet említeni. Az elmúlt év júniusában egyesületünk választmánya megfogalmazta kilencpontos állásfoglalását a szakma helyzetével és jövőbeni sorsával kapcsolatban. Elnökségünk későbbi tevékenysége minden esetben ennek megvalósítása érdekében történt. A végső eredményesség mind ez ideig elmaradt és rajtunk kívülálló okokból következett be. A napi aktualitásokkal kapcsolatban végzett munkánk azonban sok esetben eredményes volt, így például a már említett, úgynevezett Bánffy vadászati törvénytervezettel kapcsolatban írt parlamenti röplapunk elkészítése. Levelet írtunk Szabad Györgynek, a parlament elnökének is az önkormányzati törvényben foglalt alkotmányellenes vadászati bérleti díjfizetéssel kapcsolatban. Ennek során beadványt nyújtottunk be az Alkotmánybírósághoz is, ahol most foglalkoznak az ügygel.

Többször írtunk leveleket a szakma érdekében a Földművelésügyi Minisztérium vezetőinek, Nagy Ferenc József és dr. Gergátz Elemér miniszter uraknak és Sárossy László államtitkár úrnak, de Kupa Mihály pénzügyminiszter úrnak is. Ezeket a leveleket többszöri személyes megbeszélés is követte a tárca felsorolt vezetőivel. Antall József miniszterelnök úrral történt megbeszélésünkről, melyhez hasonló szintű tárgyalásról az elmúlt 40 évben nem tudunk, már korábban szóltam.

Sorolhatnám a kevésbé látványos ügyeket is. Sikerült egyelőre stabilizálni egyesületünk anyagi helyzetét is. Szaklapunk ennek következtében rendszeresen havonta megjelenhet.

Rengeteg időt igénybe vevő, látszólag eredménytelen, de később esetleg megtérülő tárgyalást is folytattunk a szakma és az ágazat érdekében a különböző parlamenti pártok képviselőivel. Így a Független Kisgazdapárttal, a FIDESZ-szel többször is, de az MDF és a Kereszténydemokrata Néppárt magas szintű vezetőivel is.

Összegezve: az elnökség, az elmúlt évi tisztújító közgyűlés óta eltelt 15 hónap alatt 18 esetben jött össze, hogy képviselje és tevékenységével elősegítse a szakma hosszú távú, közérdeket szolgáló érdekképviseletét.

Néhány szót kell szólni az egyesületi élet egyéb területeiről is.

2. *Egyesületünk külkapcsolata* osztrák, német és jugoszláv viszonylatban az elmúlt évben is hagyományosan jónak volt mondható. Erősödőben van a holland és francia erdészekkel is. A török kapcsolat most indult, igen nagy az érdeklődésük hazánk iránt. Egyesületi tagságunk szakmai továbbképzési célú külföldi tanulmányútjainak bővítési lehetőségét a devizaellátási nehézségek kifejezetten gátolják.

Egyesületünk több nemzetközi erdészeti szervezet tagja, így az Európai Erdészek Szövetségének, az Európai Természeti és Nemzeti Parkok Szövetségének és a PRO SILVA európai szervezetnek.

3. *Egyesületi rendezvények*

Ebben az évben három nagyobb rendezvényünk volt. A már említett áprilisi ágazatvezetői megbeszélés Bugacon, amely reméljük szükség szerint többször is ismétlődni fog. Kecskeméten májusban volt az Európai Nemzeti Parkok találkozója, melyet a természetvédelemmel közösen rendeztünk. A Nemzetközi Ifjúsági Konferencia előadássorozattal és visegrádi, kecskeméti és szolnoki tanulmányúttal. Ezekon kívül még több külföldi erdészecsoporthoz szakmai tanulmányútját is megszervezte egyesületünknek ezen a téren is fáradhatatlan ügyvezető titkára.

4. *A helyi csoportok, szakosztályok életéről, munkájáról* igyekszünk szaklapunk „Egyesületi hírek” rovatában, a lehetőségekhez képest, folyamatosan és rendszeresen beszámolni. Ebben a munkában nagy felelősség hárul a helyi csoporttitkárokra és a szakosztályvezetőkre. A mind teljesebbkörü tájékoztatás érdekében kérjük tagtársainkat, hogy tudósításaikat, beszámolóikat, híreiket mindig minél gyorsabban juttassák el az „Erdészeti Lapok” szerkesztőségébe.

5. *Az egyesületi szervezet taglétszám alakulása*

Az elmúlt év folyamán az egyesület belső szervezetében nem történtek alapvető változások. Az egyesület tevékenységét változatlanul 35 helyi csoportban, illetve 16 szakosztályban fejeti ki. Az elmúlt évi 6030 fős létszám az eltelt egy év alatt sajnos 5385 főre csökkent. Ebben a mintegy 10%-os létszámcsökkenésben valószínűleg nagy szerepet játszott az elmúlt évi közgyűlésen elfogadott és az 1990-es év második felétől bevezetett tagdíj-emelés. Reméljük, hogy az utóbbi hónapokban már stabilizálódott taglétszámunk, nem fog tovább csökkenni.

Összefoglalva: egyesületünk vezetésének alapeszméje és átfogó terve az egyesületi munka során az elmúlt évben a következő volt:

A hazánkban zajló politikai, gazdasági, társadalmi átalakulás idején ebben a rendkívül törekeny helyzetben, amikor *a szakmát ezerféle veszély fenyegeti* (hogy csak a fontosabbakat említsem: a tulajdonviszonyok erdészetre kedvezőtlen alakulása, a szakterület szétszakításának lehetősége stb.) most kell megteremteni *az egszeges egyesületi szakmai állásfoglalást legalább a legfontosabb kérdésekben*. Ennek megvalósítása céljából kell minden egyesületi tagnak munkálkodnia.

Össze kell fogni az ágazatvezetéssel, segítenünk kell a közös célok elérésében. Kedvezőbb helyzetet kell kiharcolni az ágazat részére a szakma érdekeinek jobb érvényesíthetősége végett. Tevékenységünkkel meg kell akadályozni azoknak a veszélyes tendenciáknak az érvényesülését, amelyek nap mint nap szakmánkat fenyegetik. Legnagyobbbrészt ennek jegyében munkálkodott az egyesületi vezetés az elmúlt évben.

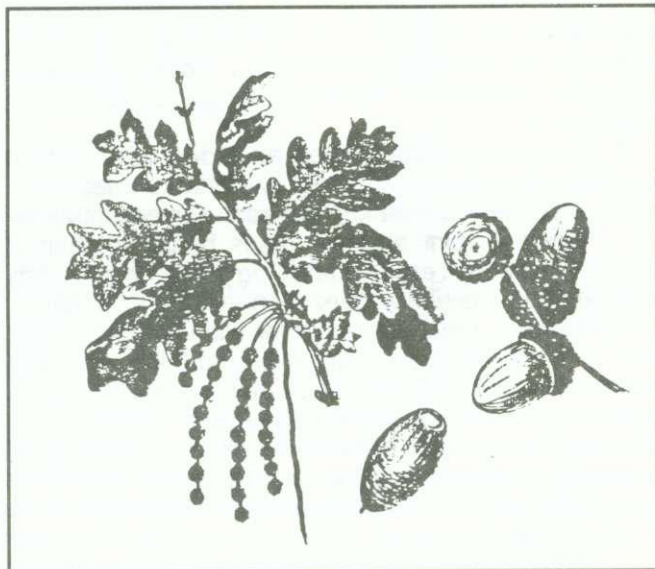
Sajnos, ez a fontos és nehéz feladat olykor súlyos terhet jelentett, és ez nyilvánvalóan éreztette hatását a helyi csoportokkal, szakosztályokkal való kapcsolattartásban. Ennek megfelelően még fokozottabb jelentőségűvé vált a helyi csoportok, szakosztályok vezetőinek munkája az egyesületi életben. Az elnökség a jövőben igyekszik javítani munkáján, és a helyi csoportok és tagság részére az egyesületi élet különböző területein

több segítséget kíván adni. Mindezek ellenére hozzá kell szoknunk ahhoz is, hogy a rendszerváltozáshoz meg kell változtatni tagságunk egyesületi életéhez való hozzáállását is.

A tagságnak magának kell önállóan többet kezdeményeznie és lehetőség szerint helyileg megvalósítani szakmai elképzeléseit, célkitűzéseit. Mindezt talán nem szoktuk meg eléggé, mert korábban mindig mindent központilag igyekeztek irányítani.

Az egyesületi életben is teljes megújulásra van szükség. Az alapvető szakmai kérdések megítélésében az egyesület vezetésével kell és lehet kialakítani az oly kívánatos – és az utóbbi időben bizony sokszor erősen meggyengült – szakmai egységet. Az egység még egy szakmán belül is nehéz és törekeny dolog. Nem könnyű maradéktalanul megvalósítani, de mindannyiunknak törekednie kell rá, mert csak így juthatunk el az erdészeti szakterület felvirágoztatásához, amire mindig is törekedtünk egyesületünk 125 éves, sokszor zivatáros időszakokkal is terhelt története folyamán.

Barátossy Gábor

Szóbeli kiegészítés az írásban kiadott főtitkári beszámolóhoz

Kedves Vendégeink! Tisztelt Közgyűlés!

Bizonyos meghatott ünnepélyességgel állok a nagymúltú és szeretett egyesületünk 125 éves fennállása alkalmából tartott ünnepi közgyűlés közönsége előtt. Az elmúlt 125 év hosszú, olykor nehéz történetének méltatása elnökünk feladata, azonban az ünnepi megemlékezés pillanatában is időt kell szakítanunk arra, hogy jelenkorunk nehézségeiről és gondjairól is beszéljünk. Azt hiszem az itt jelenlévők mindnyájan világosan látják és tudják, hogy nemcsak hazánk, hanem ezen belül természetesen az Országos Erdészeti Egyesület is történetének egy jelentős, olykor válságosra is forduló nehézségekkel telt átalakulási korszakát éli.

A kiadott írásbeli beszámoló talán néhány nem eléggé kihangsúlyozott részletére szeretném felhívni a jelenlévők figyelmét. A hazánkban bekövetkezett társadalmi-gazdasági megújulás, a piaccgazdaságra való áttérés folyamata és az Európa Házhoz való csatlakozás szándéka az eddigieknél fokozottabb mértékben igényli az erdők gazdasági funkciója mellett annak társadalmi-közvetítő, környezetvédelmi és közjóléti szerepének az érvényesítését is.

Ahhoz, hogy ezek az igények kielégíthetők legyenek, a kormányzatnak és az ágazati vezetésnek is számos új elvi és gyakorlati döntést kell hoznia. Az ilyen, a szakterületünk és ezáltal a magyar erdők sorsát is hosszú távra meghatározó döntések a jelen időszakban folyamatosan születnek. Ezek a döntések sajnos legtöbbször nem tőlünk, szakemberektől függenek, hanem rajtunk kívülálló társadalmi, gazdasági, politikai megítélésektől. Egyesületi munkánk egyik fő céljaként a jelen időszakban ezért azt kell kitűznünk, hogy tevékenységünkkel, állásfoglalásainkkal messzemenően elő kell segíteni ezeknek a kormányzati, szakmai, politikai dön-

téseknek a helyességét. Ezt a célt szolgálta elnökségünk például akkor is, amikor az írott beszámolóban említett levelet küldtük kormányunk elnökének. A levél sorsa és következménye arra figyelmeztet bennünket, hogy még szívósabban és kitartóbban kell a fő célokért küzdenünk.

Ki kell mondanunk, hogy a levélben felvetett konkrét kérdésekre nemcsak hogy megoldást, de érdemi választ sem kaptunk. Sem akkor, a tavaly decemberben bekövetkezett nagyrabecsült és más vonatkozásokban igen hasznos, de lényegében nem a levélben felvetett kérdéseket érintő személyes találkozón, sem azóta.

Tisztelt Közgyűlés!

Közismert, hogy az ország 18%-át borító erdőterületünk jelentős környezetvédelmi (talajvédő, klímajavító, levegőtisztító stb.) hatást fejt ki. Ennek a jelentősége korunkban a közvetlen fatermesztési, faanyagellátási elvárások mellett egyre jobban felértékelődik a társadalom részéről is. Ezért az erdők környezetvédelmi és szociális üdülési szolgáltatásainak megteremtéséhez is alapvetően új, humánökológiai irányultságú erdészeti politikára, a társadalmi szükségletek kielégítéséhez anyagi támogatásra, a jogi, tulajdoni, szervezeti formák végleges eldöntésére van szükség. Mindezt piacorientált gazdasági viszonyok mellett, a privatizáció, a tulajdoni formák gyökeres változása közepette, nehéz anyagi gazdasági körülmények között kell megvalósítani.

Ezeknek a céloknak a mind jobb megoldása végett a természetszerű erdők döntő hányadát képező állami tulajdonú erdőkben az erdővagyon kezelését ki kell venni a vállalkozási érdekkörből. Nem szabad az erdő vállalkozói vagyonnak tekinteni, adott esetben csődeltárs alá vonni, hanem állami köz(kincstári)vagyonként kell kezelni, amelyben vagyonmegőrző, vagyongyarapí-

tó gazdálkodást kell folytatni. Egyetlen ökoszisztéma-ként kell kezelni az erdőt, a termőhelyet, a faállományt, a növény- és állatvilágot (beleértve a vadászható vadállományt), valamint az egyéb természeti és környezeti értékeket is.

A kormányzati irányításban az erdészet részére a komplex társadalmi-gazdasági szerepének megfelelő, kellő súlyú képviselőt kellene adni. Egyesületünk tevékenysége – mint arra az írásos beszámolóban is utaltam – az elmúlt egy év alatt főleg arra terjedt ki, hogy fellépjünk az általunk kedvezőtlennek ítélt szakmai folyamatok ellen, melyek az előbbieket ellen hatottak. Talán hiba volt részünkről ez a bizonyos mértékig védekező politika folytatása. Biztos, hogy elérkezett az idő arra, amikor egyesületünknek még jobban kell hallatnia hangját, és át kell lépni az egyesületi munka folyamán egy új, aktívabb, építőbb korszakba. Természetesen ez csak az egyesületi élet belső megújulásának segítségével valósítható meg.

Ezért kívánunk egyesületi tagságunk széles körű bevonásával még az ősz folyamán olyan részletesebb gyakorlati szakmai programot kidolgozni és közreadni, hogy az a korábbi általános szakmai irányelvek, állásfoglalások mellett, mindenki által elfogadható módon szolgálja szakterületünk várható átalakulását, fejlődését. A társadalom jelenlegi útkeresésének, megújulásának időszakában a különböző szakembereknek, így az erdészeknek és egyesületünknek is fő célja kell, hogy legyen a magas szakmai követelményrendszeren túl az etikus magatartás és a tiszta erkölcs társadalmi méretű képviselése. Az „Európa Ház”-ba való belépésünknek

megítélésem szerint ez az egyik alapvető feltétele. Az elmúlt évtizedekben megbomlott társadalmi egyensúly, a felborult értékrend helyreállítása és a közjólét emelése végett első lépés a termelési eszközökkel, a közvagyonnal (ezek közé tartozik az erdő is) esetleg visszaélő egyéni és csoportérdekek háttérbe szorítása. Ehhez a munkához mindnyájunk részéről az alapos szaktudáson kívül széles látókörre, erkölcsi érzékkel párosult jellemzőre és felelősségtudatra van szükség. Egyesületi munkánkhoz ezt a szakmai, erkölcsi fejlődést kell elősegítenie.

Csak ezzel segíthetünk elmaradott technikai színvonalunkon, elmaradott infrastruktúránkon, öröklött rossz, változtatásra érett termelési szerkezetünkön. A régi rend erkölcsi normái, a reánk kényszerített magatartási formák országosan tönkrement gazdaságot, hatalmas adósságállományt, az emberi, szakmai tudás és alkotás általános leértékelődését okozták. Ugyanakkor az ügyeskedés, az egyéni anyagi haszonszerzés és a korrupció felértékelődött. Ezt a bekövetkezett értékvesztést csak új szakmai, erkölcsi normák alkalmazása mellett lehet megállítani.

Helyre kell állítani a műszaki, szakmai értelmiség, szakközönség elmúlt 40 év alatt tudatosan lerombolt erkölcsi, anyagi megbecsülését; csak így várható igazi fejlődés a gazdasági élet minden területén. Ebben a folyamatban kell az Országos Erdészeti Egyesületnek a maga szakterületén élen járnia. Meggyőződésem, hogy nehéz helyzetünkön csak messzemenően önzetlen, etikus egyesületi szakmai munkával lehet javítani.

Barátossy Gábor

Elnök: Megköszönöm főtítkárunk beszámoló jelentését és felkérem dr. Anda István urat, az OEE Ellenőrző Bizottsága elnökét jelentésének megtételére.

AZ ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG JELENTÉSE

az 1991. évi jubileumi közgyűlésnek

Tisztelt Közgyűlés, kedves Tagtársak!

Az érvényes Alapszabályunk alapján az elnökség javaslatára az egyesület választmánya az ellenőrző bizottság tagjainak Szekeres György erdőmérnököt, Bartha Pál erdőmérnököt, Vajda Judit okl. könyvvizsgálót és dr. Luib Nándor jogtanácsost választotta meg.

A bizottság az Alapszabályban rögzítettek szerint végezte munkáját. A tavalyi tisztújító közgyűlésen az előző ellenőrző bizottság nevében arra hívtam fel a figyelmet, hogy az új vezetőség

- törekedjen határozatai egyértelmű, pontos megfogalmazására,
- jobban támaszkodjon a helyi csoportok munkájára,
- nagyobb figyelmet fordítson a középfokú végzettségű

tagtársak érdekeinek kifejezésre juttatására.

Egyúttal kértük a tagságot, hogy minél nagyobb megértést tanúsítsanak az egymástól lényegesen eltérő vélemények iránt. A mostani ellenőrző bizottságunknak az a véleménye, hogy a jelenlegi helyzetben

- amikor a vállalatoknál és az intézményeknél dolgozó tagtársaink között már korábban kialakult jelentős jövedelemkülönbségek továbbra is fennállnak,
- amikor mind az intézményeknél, mind a vállalatoknál dolgozó tagtársaink egyre nagyobb száma érzi, hogy egzisztenciája bizonytalanabb, mint eddig volt,
- amikor az erdészeti politikával kapcsolatos vélemények folyamatosan ütköznek és az egyes koncepciók mindig egzisztenciális változásokat is sejtetnek

egyes rétegek számára, a tavalyi megállapítások továbbra is érvényesek. Fontos tudnunk, melyek az alapvető okok és mozgatórugók az egyes megnyilvánulásokban, hogy azt a kiegyensúlyozó, megtartó és ugyanakkor megújító erőt, amelyet a történelmi tapasztalatok alapján joggal vár el tagságunk egyesületétől, folyamatosan biztosítani tudjuk.

A tagság körében végzett tájékozódás alapján megállapíthatjuk, hogy ugyan a korábbiaknál több kritika éri az egyesület vezetését, de a tagok összességükben bíznak a vezetésben, és várják tőle, hogy a helyi csoportokra, a szakosztályokra támaszkodva segítse elő a gondok megoldását. Az egyesületbe vetett bizalom ma is erős.

Gazdasági téren könnyebb időszakot hagyunk magunk mögött, mint a közélet frontján, és kilátásaink is kedvezőbbek. Az 1990. évi tényleges és az 1991. évi tervezett gazdálkodásunk főbb mutatói a következők:

	1990. évi tény	1991. évi terv
Nyitó egyenleg	–	1934 eFt
Bevételek:		
Egyéni tagdíjak	1450 eFt	1800 eFt
Jogi tagváll.-i befizetések	776 eFt	4392 eFt
Devizabevételek (nettó)	162 eFt	–
Állami támogatás	969 eFt	–
Kamat bevételek	530 eFt	–
Egyéb (Anker-köz átadás)	1550 eFt	–
(Erdészeti Lapok stb.)		108 eFt
Vállalkozási bevételek	5910 eFt	3370 eFt
Összes bevétel:	11347 eFt	9670 eFt
Kiadások:		
Bér	454 eFt	822 eFt
Társadalombiztosítási járulék	195 eFt	353 eFt
MTESZ tagdíj	415 eFt	425 eFt

MTESZ szolgáltatások díja (terem, könyvelés stb.)	646 eFt	870 eFt
Nemzetközi tagdíjak	25 eFt	150 eFt
Megbízási díjak	176 eFt	150 eFt
Megbízási díjak utáni TB	–	65 eFt
Belföldi utazás	37 eFt	150 eFt
Külföldi utazás	245 eFt	200 eFt
Társadalmi jutalmak	101 eFt	150 eFt
Egyebek (posta, nyomda stb.)	503 eFt	961 eFt
Az Erdő	2186 eFt	–
Erdészeti Lapok		3980 eFt
Vállalkozások közv. ktg-e	3111 eFt	2065 eFt
Kiadások összesen	8094 eFt	10341 eFt
Alapítványra	1000 eFt	–
Adó	319 eFt	–
Összes kiadás	9413 eFt	–
Bevétel – kiadás	1934 eFt	– 671 eFt
Maradvány	1934 eFt	1263 eFt

Az 1991. évre tervezett kiadásaink ugyan meghaladnák bevételeinket, azonban ma már biztosan állítható, hogy a vállalkozások bevétele magasabb lesz, kamatbevételeink is lesznek, így 1991-ben sem csökken az 1990. évben felhalmozott maradvány. Ez köszönhető annak, hogy a tagdíjemeléssel nagyobb bevételeink lesznek, jogi tagvállalataink a nehéz 1989-es év ismeretében egyszeri és rendkívüli támogatást adtak egyesületünknek, de annak is, hogy a titkárság munkatársai és a társadalmi aktivisták nagyon komoly munkát végeztek, hogy a vállalkozási tevékenység is segítse egyesületünk anyagi helyzetének megszilárdítását.

Az ellenőrző bizottság nevében azt kívánom mindannyiunknak, hogy anyagi helyzetünk mellett általános, egyesületen belüli, közérzetünk is kerüljön mielőbb biztos alapokra és ígérem, amit ebben mi tenni tudunk, azt tehetségünkhöz és erőnkhöz képest meg fogjuk tenni.

Dr. Anda István

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! A rendszerváltozás nehézségei, bár hatással voltak és vannak még a magyar erdőszetre – s azt egyesületünk is érzi –, a két beszámolójelentés alapján megállapítható, hogy egyesületünk a megújulás útjára lépve, az elmúlt közgyűlés óta határozott lépéseket tett az egy és egynegyed százada megfogalmazott és hirdetett legfőbb célkitűzése, a magyar erdők szebbé, jobbá tétele és védelme érdekében. A kezdeti lépések reményt keltők, bár nem vagyunk elégedettek, a végrehajtás akarása rajtunk múlik. Kérem a tisztelt Küldöttközgyűlést, értsen egyet a beszámolójelentésekkel.

Felteszem a kérdést, elfogadja-e a t. Küldöttközgyűlés a főtitkári jelentést?

(A küldöttközgyűlés a főtitkári jelentést egyhangúlag elfogadta.)

Kérdezem a t. Küldöttközgyűléstől, egyetért-e az ellenőrző bizottság jelentésével?

(A Küldöttközgyűlés az ellenőrző bizottság jelentésével egyetértett.)

Tisztelt Közgyűlés! Most az alapszabály módosítására szeretnék javaslatot tenni. Az alapszabály 16. § 1. pontja szerint a választmány tagjainak száma legfeljebb 120 fő lehet.

A jelenlegi összetétel szerint a helyi csoporttitkárok közül sajnálatosan 15 nem tagja a választmánynak. Ezért ők közvetlenül nem vehettek részt és nem nyilváníthattak véleményt a választmányi ülések napirendjében felvetett közérdekű problémákról.

Javasolom, hogy ezen ellentmondásos helyzet feloldása végett a közgyűlés hozzon olyan határozatot, miszerint valamennyi helyi csoport titkára automatikusan választmányi tag legyen.

Javaslatom elfogadása esetén valamennyi helyi csoporttitkár már részt vehetne a szeptember végére tervezett szakmai vitafórumon.

(A javaslatot a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.)

Tisztelt Közgyűlés!

Mindenkor megható, örömteljes és jelentős eseménye közgyűléseinknek a kimagasló társadalmi munkának, az erdőszet, az erdőgazdálkodás és a magyar mikológia fejlesztésében kiemelkedő tagtársaink széles nyilvánosság előtti egyesületi elismerése.

Felkérem dr. Bondor Antal főigazgató urat, az OEE díjbizottsága elnökét, ismertesse az OEE választmánya 1991. évi kitüntetési határozatát.